

242

A-14

Украинский писатель
И. С. НЕЧУЙ-ЛЕВИЦКИЙ • 1838—1918

Украинский писатель
И. С. НЕЧУЙ-ЛЕВИЦКИЙ

Куда Київ, 54
вул. Чакалова, 52
кв. 38

Кому Матяку Володимиру
ру. Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
315619 с. Селерівка
Львівської обл.
Толкавської об.
Клеменівка
Виниц. Пабл. об.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

II Уго вилково паромеав
Моя баба Клементина Делосова
Казаровна и каже: „Давай я ще едем
кучмет тебе навуч, ружкажеми
своему ружуевоуеу бабакови!“
I навеша:

„Як був меклека-гуралка-
була булка патака.“

А як стави коммуністич-
стало нічого на не і сів.“

Ще кучмет з 1939 року

Вид бабака мели звичайно здорово
вистило. Та баба недоволювала селка
за його патриотизм, за активність. Татоко
був першим комсомоловцем, організу-
вав сою „Замовит Летка“, яким потім
перше з „Червоне поле“, татоко змис
акоб зрідити тебе патриота. Та „сестра ко-
баба вилма свого:

„Устань дай поживиць,
як комсомол ружуемиць:
ката бодом, кучня бодом,
ще і кобела з огнием одом,
ки каюви, ки свети,
Пилки сталік на стітї.“

Була у баби и приказка:
спасоди Глину, що не сіо и не шлу,
яко и з сталітеним пересовриць,
щоб і бару не варить“

III) Уже всі впринципі і накази ^{на} репресив в 1933р
Передавалися поштовим із вугі вугілля,
Лізіше мій односельчанин Куменецько
Медійово Федорович, працюючий сторожем,
написав вірш "Томоюмий 1933 рік"
Цей вірш помістивши знайшов в друка-
ній хаті і славиме, бодячись за батька
балабогитної сім'ї.

Початок з вірша такий:

"За рікою бобки були,

а ви, діти, чоловкі селіши"

Кітєйвна така, ^{просило} забув, ^{прозвело} мшну

"Же майте, діти, Ваші діти ^{вигуку}

на станцію з проморозом"

(Абрез вірша уже наскр)

2) Митєва наскр села, ^{не мшва} ^{правербує} ^в

бігвела шчо малеквду ^в ^в ^в
Великі Соромєши на бугар і тале залл-
мшда. Дочку забрав в ітєрнат
і та вичешла. От таке було нежуванк
батька всіх дітей, боудя всіх народів
сташка. Почеоду в селішні селах

Селєтєрїши, Соромєшїя, Сокалєвїши

Сторобалєвїши дітєрі будєтєш, цєсєтє
дітє дітє, а мшк осєрєтєв сташк,

чоловєш,

2) Унашому селє чолєрє порівняно небаг-
то єтєш. Мій батько, Куменєтєш

Іванє Мєтєович, організуєв
прємєгєвєє карєувєтєш,

цєнтрєлєвноє Сєдєбноє Кєтєшє

IV було дуже село - Одеським. Там живили
і скот, і розігрувалися дітями різні
серед першорядних, речей.
Татокові давали рачки, рибу, та
Трибуни. І це було гонимим ідеоло-
мію. По цьому гонимі баба заре-
Тібає за по змисленій поведінці скоту
і чинилі. Сьогодні ніг сідеться у
В-середній. Та у баба було все
замислю, що він випускав для
сільсько, харчування. Сьогодні збівний
баба і засудив бутиню у роздари.
ні м'яса, з селі Одеським.
2 Давидко як і мислять селі
Середній ке собі себе ^{через} примислю
Коллективізація, мого діда (по матері)
розпуркували працює.
2 Перед революцією Даниїлівський С.Д.,
родив Труніна і Толома, заручився
що наші селі, розпуркував
за безсиль міцні замки.
у діда було 7 по дітей, от і цинг-
мив діг змислю на свою роботу
Добродієв Дігові прислав
на квартиру улюблену по
випади м'яса (кексі шваріт)
вока цинг, стерва, калера.
Діг, розкучився - забив Кемінію
кію наділю з бровозерти
мислять краді, баба зотрива,

